

סדר הלימוד ליום ו' מנחם אב:

סדר לקוטי מוהר"ן היזמי:

תורה כא

בשמהדישין חדושי-תורה, ואזי יש אלו הידועים, המסתכלים ומצפים על זה, וצריך להעמיד אנשי-חיל, להעמידם לפניהם ולאחריהם, כדי שלא יתקרב זר וזה נעשה על-ידי למוד הפוסקים, שצריך ללמד פוסקים קדם החדושיש שמהדיש ואחר-כך, ועל-ידי-זה נעשין בחינת אנשי-חיל מלפניהם ומלאחריהם. ותורה יורדת והולכת ביניהם לבטח, כי האנשי-חיל עומדים עם הכלי-זין, ואינם יכולים אלו הנ"ל להתקרב:

תורה כב

בענין ההכנעה טועים העולם הרבה כי הלא פמה אנו מיגעין עצמנו בעבודות ובתפלה כדי לצאת ממחין דקטנות למחין דגדלות, ואם-כן אי אפשר שיהיה ההכנעה בפשיטות, כי אם-כן הוא נכנס לקטנות, ועל-כן בהכרח שיש בזה דעת. ועל-כן לאו כל אדם יכול להיות ענו כראוי, רק משה רבנו, עליו השלום, הוא היה "ענו מכל האדם אשר על פני האדמה" (במדבר י"ב). ורבותינו, זכרונם לברכה, קראו לענוה שאינו כראוי - חנפה, כמו שאמרו רבותינו, זכרונם לברכה (סוטה מא): על ירמיה הנביא, שהיה ענו נגד הנביא-שקר חנניה, ואמר לו בהכנעה: אמן, כן יעשה ה'; ואמרו רבותינו, זכרונם לברכה, על זה: 'כל המחניף וכו' לסוף נופל ביד בנו' וכו'.

הַתּוֹרָה כִּג

בְּעֵינַיִן הַשְּׂמֻחָה. עַל־פִּי מִשָּׁל, שְׁלִפְעָמִים כְּשֶׁבְנֵי־אָדָם שְׂמֻחִים וּמְרַקְדִים, אֲזִי חוֹטְפִים אִישׁ אֶחָד מִבְּחוּיִן, שֶׁהוּא בְּעֵצְבוֹת וּמָרָה שְׁחָרָה, וּמְכַנְיָסִים אוֹתוֹ בְּעַל־כָּרְחוֹ לְתוֹךְ מְחוּל הַמְרַקְדִים, וּמְכַרְיָחִים אוֹתוֹ בְּעַל־כָּרְחוֹ שִׁיְהִי שְׂמִחַ עִמָּהֶם גַּם־כֵּן, כֵּן יֵשׁ בְּעֵינַיִן הַשְּׂמֻחָה. כִּי כְּשֶׁאָדָם שְׂמִחַ, אֲזִי הַמָּרָה שְׁחָרָה וְיִסּוּרִים נִסְתַּלְקִים מִן הַצַּד. אֲבָל מֵעַלָּה יִתְרָה – לְהַתְאַמֵּץ לְרֹדֵף אַחֵר הַמָּרָה שְׁחָרָה דְּיוֹקָא, לְהַכְנִים אוֹתָהּ גַּם־כֵּן בְּתוֹךְ הַשְּׂמֻחָה, בְּאִפְנֵי שְׂחֵמְרָה שְׁחוּרָה בְּעֵצְמָה תִּתְהַפֵּךְ לְשְׂמֻחָה. שִׁיְהִיפֵךְ הַמָּרָה שְׁחָרָה וְכָל הַיִּסּוּרִין לְשְׂמֻחָה, כְּדֶרֶךְ הַבָּא לְתוֹךְ הַשְּׂמֻחָה, שָׂאז מִגְדֵּל הַשְּׂמֻחָה וְהַחֲדוּהָ מִתְהַפֵּךְ כָּל הַדְּאָגוֹת וְהַעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחָרָה שְׁלוֹ לְשְׂמֻחָה. נִמְצָא שְׁחוּטֵף הַמָּרָה שְׁחָרָה וּמְכַנְיָס אוֹתָהּ בְּעַל־כָּרְחוֹ לְתוֹךְ הַשְּׂמֻחָה, כִּמְשָׁל הַנִּלְלָה.

וְזֶה בְּחֵינַת (יְשַׁעְיָה ל"ה): "שָׁשׂוֹן וְשְׂמֻחָה יִשְׂיִגּוּ וְנָסוּ יִגּוֹן וְאַנְחָה" – שֶׁהַיִּגּוֹן וְאַנְחָה בּוֹרְחִים וְנָסִים מִן הַשְּׂמֻחָה, כִּי בְּעַת הַשְּׂמֻחָה דֶּרֶךְ הַיִּגּוֹן וְאַנְחָה לְעַמֵּד מִן הַצַּד כִּנְ"ל, אֲבָל צָרִיךְ לְרֹדֵף אַחֲרֵיהֶם דְּיוֹקָא, וְלְהַשִּׁיגָם וְלְהַגִּיעֵם, לְהַכְנִים אוֹתָם דְּיוֹקָא לְתוֹךְ הַשְּׂמֻחָה כִּנְ"ל. וְזֶהוּ: "שָׁשׂוֹן וְשְׂמֻחָה יִשְׂיִגּוּ" וְכוּ' – שֶׁהַשְּׂשׂוֹן וְשְׂמֻחָה יִשְׂיִגּוּ וְיִתְפָּסוּ אֶת הַיִּגּוֹן וְאַנְחָה, שֶׁהֵם נָסִים וּבּוֹרְחִים מִן הַשְּׂמֻחָה, לְהַכְנִים אוֹתָם בְּעַל־כָּרְחוֹ לְתוֹךְ הַשְּׂמֻחָה כִּנְ"ל. כִּי יֵשׁ יִגּוֹן וְאַנְחָה שֶׁהֵם הַסְּטֵרָא־אַחֲרָא, שְׂאִינָם רוֹצִים לְהִיזֹת מְרַכָּבָה אֶל הַקְּדוּשָׁה, וְעַל־כֵּן הֵם בּוֹרְחִים מִן הַשְּׂמֻחָה. עַל־כֵּן צָרִיךְ לְהַכְרִיחַ אוֹתָם לְתוֹךְ הַקְּדוּשָׁה, דְּהֵינּוּ הַשְּׂמֻחָה בְּעַל־כָּרְחוֹם, כִּנְ"ל:

הַתּוֹרָה כָּר

מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחרה בכל כחו. וכל החולאת הבאין על האדם, כלם באין רק מקלקול השמחה. כי יש עשרה מיני נגינה שהם בחינת שמחה, כמו שכתוב (תהלים צ"ב): "עלי עשור וכו' כי שמחתני ה' בפעלך" וכו'. ואלו יוד מיני נגינה באין בתוך עשרה מיני דפקין, והם מחיין אותן (עין תיקון סט דף קה). ועל-כן כשיש קלקול ופגם בהשמחה, שהיא בחינת יוד מיני נגינה, על-ידי-זה באין חולאת מן היוד מיני דפקין, שנתקלקליו על-ידי קלקול היוד מיני נגינה, שהם השמחה כנ"ל. כי כל מיני חולאת כלולים ביוד מיני דפקין, וכן כל מיני נגונים כלולים ביוד מיני נגינה. וכפי קלקול השמחה והנגון, כן בא חולאת כנ"ל. וגם חכמי הרופאים האריכו בזה, שכל החולאת - על-ידי מרה שחרה ועצבות, והשמחה הוא רפואה גדולה.

ולעתיד תתגדל השמחה מאד, ועל-כן אמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ירושלמי ספח פרק לולב וערבה ובמדרש רבה שמיני פרשה יא): 'עתיד הקדוש-ברוך-הוא להיות ראש חולה לצדיקים לעתיד לבוא, דהינו שיעשה מחול לצדיקים, והוא יתברך יהיה ראש חולה, כי שכינה למעלה מראשותיו של חולה, כמו שדרשו רבותינו, זכרונם לברכה (נדרים מ), שנאמר: "ה' יסעדנו על ערש דוי". כי אין להחולה שום חיות, רק השכינה מחיה אותו. ולעתיד על-ידי השמחה יתתקן כל החולאת כנ"ל, ואז יהיה השם יתברך ראש חולה, דהינו ראש המחול כנ"ל, כי השמחה היא בחינת תקון החולה כנ"ל. ובשביל זה נקראין

השמחה והרקודין חולה כנ"ל, כי הם תקון החולאת כנ"ל:

והכלל, שצריך להתגבר מאד בכל הכחות, להיות אף שמחה תמיד. כי טבע האדם - למשך עצמו למרה שחרה ועצבות מחמת פגעי ומקרי הזמן, וכל אדם מלא יסורים, על-כן צריך להכריח את עצמו בכח גדול להיות בשמחה תמיד ולשמח את עצמו בכל אשר יוכל, ואפלו במלי דשטותא. אף שגם לב נשבר הוא טוב מאד, עם כל זה הוא רק באיזו שעה, וראוי לקבוע לו איזה שעה ביום לשבר לבו ולפרש שיחתו לפניו יתברך, כמובא אצלנו, אבל כל היום כלו צריך להיות בשמחה. כי מלב נשבר בקל יכולין לבוא למרה שחרה, יותר מאשר יכולין לפשל על-ידי שמחה, חם ושלום, לבוא לאיזה חוללות, חם ושלום, כי זה קרוב יותר לבוא מלב נשבר למרה שחרה. על-כן צריך שיהיה בשמחה תמיד, רק בשעה מיחדת יהיה לו לב נשבר:

היזוה כה

ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהינו לקבוע לו על-כל-פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת. ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו, דהינו בלשון אשכנז (במדינתנו). כי בלשון-הקדש קשה לו לפרש כל שיחתו, וגם אין הלב נמשך אחרי הדבורים, מחמת שאינו מרגל כל-כך בהלשון, כי אין דרכנו לדבר בלשון-הקדש. אבל בלשון אשכנז - שמספרים ומדברים בו, קל וקרוב יותר לשבר לבו, כי הלב נמשך וקרוב יותר אל לשון

אֲשַׁכְּנֶנּוּ, מִחַמַּת שְׁהוּא מְרַגֵּל בּוֹ. וּבְלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֶנּוּ יָכוֹל לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחָתוֹ. וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ יְשִׁיחַ וַיִּסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, הֵן חֲרָטָה וְתִשׁוּבָה עַל הָעֶבֶר, וְהֵן בְּקִשְׁתֵּי תַחֲנוּנִים לְזָכוֹת לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ מֵהַיּוֹם וּלְהִלָּאָה בְּאַמֶּת, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה כָּל חֵד לְפּוֹם דְּרַגְתָּהּ. וַיִּזְהַר מְאֹד לְהִרְגִיל עֲצָמוֹ לְהִתְמַיֵּד בְּזֶה מִיְּדֵי יוֹם בְּיוֹם שְׁעָה מִיַּחַדֶּת כַּנִּ"ל, וּשְׂאֵר הַיּוֹם יִהְיֶה בְּשִׁמְחָה כַּנִּ"ל.

וְהִנְהַגָּה זו הוּא גְדוּלָּה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דְרָךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית, שְׁכוּלֵל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שְׁיִחַסֵּר לוֹ בְּעַבֹדֶת הַשֵּׁם, אִם הוּא רָחוֹק לְגַמְרֵי מְכַל וְכֹל מִעַבֹדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ – עַל הַכֹּל יִפְרֹשׁ שִׁיחָתוֹ וַיִּבְקֹשׁ מֵאֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ כַּנִּ"ל. וְאַפְלוֹ אִם לְפַעֲמִים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאֵינּוּ יָכוֹל לְפַתַּח פִּיו לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ כְּלָל, אַף־עַל־פִּי־כֵן זֶה בְּעֲצָמוֹ טוֹב מְאֹד. דְּהֵינּוּ הַהֲכָנָה שְׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וְחַפֵּץ וּמְשִׁתַּוְקֵק לְדַבֵּר, אֵךְ שְׂאֵינּוּ יָכוֹל, זֶה בְּעֲצָמוֹ גַּם־כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לוֹ שִׁיחָה וְתַפְלָה מְזִה בְּעֲצָמוֹ. וְעַל זֶה בְּעֲצָמוֹ יִצְעַק וַיִּתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שֶׁנִּתְרַחַק כָּל־כָּךְ, עַד שְׂאֵינּוּ יָכוֹל אֲפְלוֹ לְדַבֵּר. וַיִּבְקֹשׁ מֵאֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שְׁיִחַמֵּל עָלָיו וַיִּפְתַּח פִּיו, שְׁיִוְכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו.

וְדַע, שְׁכַמָּה וְכַמָּה צְדִיקִים גְּדוּלִים מְפָרְסָמִים סְפָרוּ, שְׁלֹא בָּאוּ לְמִדְרַגָּתָם, רַק עַל־יְדֵי הַנְּהַגָּה זו. וְהַמְשִׁכִּיל יָבִין מִעֲצָמוֹ גְּדוּל מַעֲלַת הַנְּהַגָּה זו, הָעוֹלָה לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה, וְהוּא דְבַר הַשְּׁוֶה לְכָל נֶפֶשׁ מְקַטֵּן וְעַד גְּדוּל, כִּי כָּל־יָכוֹלִים לְנַהֵג הַנְּהַגָּה זו, וְעַל־יְדֵי זֶה יָבוֹאוּ לְמַעֲלָה גְדוּלָּה. אֲשֶׁר־י שְׂיֵאָחוּז בְּזֶה:

גַּם טוֹב לַעֲשׂוֹת מֵהַתּוֹרָה תַּפְלָה. דְּהֵינּוּ כְּשִׁלּוּמֵד אִם שׁוֹמֵעַ אֵיזָה מֵאֵמַר תּוֹרָה מְצַדִּיק הָאַמֶּת, אֲזִי יַעֲשֶׂה מְזִה תַּפְלָה, דְּהֵינּוּ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ד'תקנ"ב - צמח מנחם רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן לְפָנָיו יתְבַרֵךְ עַל כָּל מֵה שֶׁנֶּאֱמַר שָׁם בְּאוֹתוֹ
הַמֵּאמֵר, מִתִּי יִזְכֶּה גַם הוּא לָבוֹא לְכָל זֶה, וּבְמֵה הוּא רְחוֹק מִזֶּה.
וַיִּבְקֵשׁ מֵאוֹתוֹ יתְבַרֵךְ, שִׁיזְכֶּה לָבוֹא לְכָל הַנֶּאֱמָר שָׁם בְּאוֹתוֹ
הַמֵּאמֵר.

וְהַמִּשְׁכִּיל

וְהַחֲפִיץ בְּאַמֶּת, יוֹלִיכוֹ ה' בְּדֶרֶךְ אֱמֶת וַיְבִין
בְּעֲצָמוֹ דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּזֶה,
בְּאִפְּן שִׁיְהִיו דְּבָרָיו דְּבָרֵי חֵן וּמְעַנּוֹת נְכוֹנֹת, לְרִצּוֹתוֹ יתְבַרֵךְ
שִׁיקְרָבָהוּ לְעִבּוּדָתוֹ בְּאַמֶּת. וְעֵנִין הַשִּׁיחָה זֹו עוֹלָה לְמָקוֹם גְּבוּהָ
מְאֹד, וּבְפֶרֶט כְּשֶׁעוֹשֶׂה מִתּוֹרָה תְּפִלָּה, מִזֶּה נַעֲשֶׂה שֵׁשׁ שׁוּעִים
גְּדוֹלִים מְאֹד לְמַעְלָה:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מַנְהַר"ן הַיְיִמִּי:

תורה כא

א כְּשֶׁמְחַדְּשִׁין חֲדוּשֵׁי תוֹרָה צָרִיךְ לְלַמֵּד פּוֹסְקִים קִדְּם הַחֲדוּשׁ
שֶׁמְחַדְּשׁ וְכֵן אַחֵר כָּךְ:

תורה כב

א בְּעֵנִין הַהֲכֵנָעָה טוֹעִים הָעוֹלָם הַרְבֵּה וְצָרִיכִין דַּעַת גְּדוֹל לִידַע
אֵיךְ לְהִיּוֹת עָנוּ. וְלֹא כָּל אָדָם יָכוֹל לְהִיּוֹת עָנוּ כְּרֵאוֹי רַק מִשָּׂה
רַבְּנוּ עָלִיו הַשָּׁלוֹם הוּא הָיָה יָכוֹל לְהִיּוֹת עָנוּ מִכָּל הָאָדָם. וְחַכְמֵינוּ
זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה קָרְאוּ לְעֵנָה שִׁאִינוּ כְּרֵאוֹי חֲנֻפָּה (סוּטָה מ"א: עֵין שָׁם):

תורה כג

א כְּשֶׁאָדָם שָׂמַח, אִזּוּ הַמָּרָה שְׁחוּרָה וְהַיְסוּרִים נִסְתַּלְקִין מִן הַצַּד.
אַבֵּל מַעְלָה יִתְרָה לְהַתְאַמֵּץ לְרֹדֵף אַחֵר הַמָּרָה שְׁחוּרָה דְּוָקָא
לְהַפְכָה לְשִׂמְחָה. כְּדֶרֶךְ הַבָּא לְתוֹךְ הַשְׂמִיחָה שָׂאוּ מִגְּדֹל הַשְׂמִיחָה

וְהַחֲדוּהָ מִהַפֶּךְ כָּל הַדְּאָגוֹת וְהַעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחֹרֹת שְׁלוֹ
 לְשִׂמְחָה. וְדַעַת לְנִבּוֹן נֶקֶל לְמִצָּא בְּכֹל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרֵינָּ וְהַדְּאָגוֹת
 אֵיזָה הִרְחָבָה שְׁעַל־יַדֵּי־זֶה יוּכַל לְהַפֶּךְ כָּל הַמָּרָה שְׁחֹרָה לְשִׂמְחָה
 וְזֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַשְּׂמִיחָה:

תורה כד

א מִצְוָה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת
 וְהַמָּרָה שְׁחֹרָה בְּכֹל כַּחוֹ וְלְהִיּוֹת אֵךְ שְׂמִיחַ תָּמִיד. וְהוּא רְפוּאָה
 לְכָל מִינֵי חוֹלָאֵת. כִּי כָּל מִינֵי חֲלָאִים רַחֲמָנָא לְצַלֵּן כְּלָם בְּאִים
 מִעֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחֹרָה. וְצָרִיכִין לְשִׂמְחַ עֲצָמוֹ בְּכֹל מִינֵי עֲצוֹת.
 וְעַל־פִּי רַב עַל־יַדֵּי מְלִי דְשִׁטּוֹתָא דִּיקָא כְּמַבְאָר בְּמָקוֹם אַחֵר. וְאַף
 שְׁגָם לֵב נְשֻׁבָר הוּא טוֹב מְאֹד זֶה רַק לִיחַד לוֹ אֵיזָה שְׁעָה בַּיּוֹם
 לְשִׁבְר לְבוֹ וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כְּמוֹבָא אֶצְלָנוּ אֲבָל כָּל
 הַיּוֹם כְּלוֹ צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. כִּי מֵלֵב נְשֻׁבָר בְּקַל יְכוּלִים לָבוֹא
 לְמָרָה שְׁחֹרָה. יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר יְכוּלִים לְכַשֵּׁל עַל־יַדֵּי שְׂמִיחָה לָבוֹא
 לְאֵיזָה הוֹלְלוֹת חַם וְשָׁלוֹם. עַל כֵּן צָרִיךְ שְׂיִהְיֶה בְּשִׂמְחָה תָּמִיד. רַק
 בְּשְׁעָה מִיחָדָת יִהְיֶה לוֹ לֵב נְשֻׁבָר:

תורה כה

א הַהִתְבּוֹדְדוֹת הוּא מְעַלָּה גְּדוּלָה וְדָרָךְ נְכוֹן וַיֵּשֶׁר מְאֹד לְהִתְקַרֵּב
 לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְצָרִיךְ כָּל אֶחָד לְקַבֵּעַ לוֹ עַל זֶה אֵיזָה שְׁעוֹת בַּיּוֹם
 שְׂיִפְרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂמִדְבָּרִים בּוֹ. הֵינּוּ
 בְּמַדִּינַתְנוּ בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֵנוּ. כִּי בְּלִשׁוֹן שְׂמִדְבָּרִים בּוֹ בְּנֶקֶל יוֹתֵר
 לְפָרֵשׁ כָּל שִׁיחָתוֹ הַיָּטִב וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ יִשׁוּחַ לְפָנֵי הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ. הֵן חֲרָטָה וְתִשׁוּבָה עַל הָעֶבֶר הֵן בְּקִשׁוֹת וְתַחֲנוּנִים שְׂיִזְכָּה
 לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה בְּאַמֶּת. וְאִם אֵינּוּ יְכוּלִים לְדַבֵּר
 כָּלֵל לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִצְעַק וְיִתְחַנֵּן לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲזִי עַל זֶה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקלד - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צמח מקוה שדך צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּעֲצֻמוֹ שְׁנַתְרַחֵק כָּל־כֶּךָ עַד שְׂאִינוֹ יָכוֹל אֲפֹלוֹ לְדַבֵּר לְפָנָיו יְתַבְרַךְ.
וַיִּבְקֹשׁ מֵאֵתוֹ יְתַבְרַךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים שִׁיחַמֵּל עָלָיו וַיִּפְתַּח פִּיו עַד
שִׁיּוּכָל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו יְתַבְרַךְ. וְכָל אֶחָד כְּפִי מֵה שִׁיּוּדַע נִגְעֵי
לְבָבוֹ אֵיךְ הוּא מְרַחֵק מֵהַשֵּׁם יְתַבְרַךְ יְשִׁיחַ וַיִּסְפֹּר הַכֹּל לְפָנָיו
יְתַבְרַךְ. וְעַצֵּם מַעֲלֵת הַנְּהַגָּה זֹאת אֵין לְבָאֵר וּלְשַׁעַר. כִּי זֹאת
הַנְּהַגָּה עוֹלָה עַל הַכֹּל וְהִיא כּוֹלֵלֶת כָּל עֲבוֹדַת הַשֵּׁם. כִּי עַל־יַד־י
זֶה יְכוֹלִין לָבוֹא לְכָל טוֹב בְּזֶה וּבְבֹא כִי הַכֹּל יָכוֹל לְפַעֵל עַל־יַד־י
תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים, וְכָל גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים לֹא בָּאוּ לְמִדְרַגָּתָם כִּי אִם
עַל־יַד־י הַנְּהַגָּה זֹאת. וּמִשְׁכִּיל עַל דְּבַר יָבִין מֵעֲצֻמוֹ גִּדְל מַעֲלֵת
הַנְּהַגָּה זֹאת. אֲשֶׁר־י הַזּוֹכֵה לְקַבֵּעַ עֲצֻמוֹ עַל זֶה שְׁעָה מִיַּחַדֶּת בְּכָל
יוֹם וַיּוֹם וּשְׂאֵר הַיּוֹם יִהְיֶה בְּשִׁמְחָה:

ב גַּם טוֹב לַעֲשׂוֹת מִהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת. וְעֵין בְּפָנִים וְהַבֵּן:

סְדֵר יִצְחָק מִנְּחָה רֵנ"ת הַיּוֹמִי:

נב אַחַר כֶּךָ נָסַע לְדַרְכּוֹ וַיִּצְאֵנוּ עִמּוֹ לְלוֹזֹת אוֹתוֹ עַד רַחוֹק מִהָעִיר
וְחִזְרָנוּ לְהָעִיר וּבָא הַבַּעַל עֲגָלָה אֲצֵלִי לְשָׁכְרוֹ וּבִקֵּשׁ סָךְ הַרְבֵּה
שֶׁלֹּא הָיָה בִּיכְלָתִי לְתַן כָּל כֶּךָ, וְאָמַר שְׂאֵם יִסַּע עוֹד אֶחָד יִקַּל עָלַי
אַבֵּל רַבִּי שְׁלֹמֹה לֹא רָצָה לְדַבֵּר אֲזוֹ כִּלְל מֵעַנִּין הַנְּסִיעָה כִּי אָמַר
שֶׁלֹּא יִסַּע כִּלְל וְגַם אָנֹכִי הָיִיתִי אֲזוֹ בְּעֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחוֹרָה מְאֹד
עַד שֶׁהָיָה אֲזוֹ רַחוֹק בְּעֵינַי מְאֹד שְׂאֵפֶע לְנִיקוּלְאֵיב, וְלֹא הִשְׁבַּתִּי
לְבַעַל עֲגָלָה שׂוֹם תְּשׁוּבָה כִּלְל, וְהִלֵּךְ לוֹ וְהָיִיתִי סָבוּר שִׁיִּסַּע לְדַרְכּוֹ
אַבֵּל הַבַּעַל עֲגָלָה נִתְעַכֵּב וְלֵן שָׁם בְּקָרִימֵינִטְשָׁאק:

לַעֲת עָרַב בֵּין מְנַחָה לְמַעֲרִיב נִכְנַסְתִּי לְבֵית רַבִּי לֵיב גֵּרוֹ יֶאֱיֵר,
וְלֹא הִדְלִיקוּ עֲדִין נֵר בְּאוֹתוֹ הַחֹדֶר, וְשָׁכַבְתִּי שָׁם עַל אֵיזָה מִטָּה
בַּחֲשֻׁכָה וּבְאַפְלָה וְשָׁכַבְתִּי מִשְׁתַּאֲה וּמִשְׁתוּמָּם מְאֹד מְאֹד מְגִדְל
בְּלָבוֹל הַדַּעַת שֶׁהָיוּ לִי, עַד שֶׁלֹּא הָיִיתִי יָכוֹל לְהַכְרִיעַ דַּעְתִּי בְּשׂוֹם

פְּנִים וְכֹל מַה שְּׁעָבַר עָלַי אִזּוּ וְקִדְּם לְזֶה אִי אֶפְשָׁר לְבָאֵר וְלִסְפֹּר
כָּלֵל:

אַבְל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמָיו סָבַב הַדְּבָר עַד שְׁבָאוֹתָהּ הַלִּילָה
בְּסַעֲדַת הַלִּילָה נִתְהַפֵּךְ דַּעַת רַבִּי שְׁלֹמֹה וְנִתְרַצָּה לְנַסֵּעַ. גַּם אוֹתִי
חִזַּק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ דַּעַתִּי וְנִתְרַצִּינוּ שְׁנֵינוּ לְשֹׁכֵר הָעֲגָלָה גַּם רַבִּי
שְׁלֹמֹה הוֹדִיעַ לִי שְׁעֵדִין הָעֲגָלָה בְּכָאֵן, וְהוּא בְּעַצְמוֹ יִשְׁכֹּר אוֹתָהּ
בְּיוֹם מָחָר וְכֵן הָיָה שְׁבִיּוֹם הַמַּחֲרָת שְׁכַר אֶת הָעֲגָלָה שְׁנַסֵּעַ כָּלָנוּ
לְנִיקוּלַאֲיִב, דִּהְיִינוּ רַבִּי שְׁלֹמֹה וְאֲנִי וְרַבִּי מְנַדִּיל וּבְאוֹתוֹ הַיּוֹם
שָׁהוּא יוֹם רַבִּיעִי פְּרֻשֵׁת תְּצִוֶה נִסְעָנוּ מִקְרִימֵינְטְשָׁאק וְעָבַרְנוּ
הַדִּינְעֶפֶר וְהָיָה לָנוּ לֵינֵת לִילָה בְּקֶרְאֵקֶע אֶצֶל אַנְשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ
הַיּוֹשְׁבִים שָׁם וְרַבִּי שְׁלֹמֹה לָן בְּקֶרֶימֵינְטְשָׁאק:

נַג בְּיוֹם חַמִּישִׁי בְּבִקְרָא בָּא רַבִּי שְׁלֹמֹה וְנִסְעָנוּ יַחַד לְנִיקוּלַאֲיִב,
וְשָׁבְתָנוּ שַׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרֻשֵׁת זְכוֹר בְּקַהֲלַת־קֹדֶשׁ פֶּטְרִיקוּבְקֶע, וְהָיִינוּ
סְבוּרִים שְׁנָבוּא לִיאֲלִיסִיוֹעֵט עַל שַׁבַּת הַנִּ"ל, אֲךָ הַבַּעַל עֲגָלָה בָּא
בְּכַעַם בְּסוֹף יוֹם חַמִּישִׁי, וְחָזַר בַּלִּילָה לְכַפֵּר אֶלְכֶסְנְדֵרִיא אַחֵר
שְׁכָבַר יָצָא מִשָּׁם, וְהַחֲזִיק בַּדֶּרֶךְ בְּעֶרְךָ שְׁלֹשָׁה וְוֵעֶרְסֵט (קְלוּמְפֶטֶר)
וְזֶה הָיָה סְבָה מֵאֵת ה' שֶׁהַכְּרַחְנוּ לְשַׁבַּת שָׁם בְּפֶטְרִיקוּבְקֶע הַנִּ"ל
וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ סָבַב עִמָּנוּ עוֹד כַּמָּה סְבוֹת וְעַל יְדֵי זֶה בָּאנוּ עַל יְמֵי
הַפּוֹרִים לְכַפֵּר חוּעֲדִירוּבְקֶע, וּבָאנוּ לְשָׁם אַחֵר חֲצוֹת בְּיוֹם חַמִּישִׁי
תַּעֲנִית אֶסְתֵּר, וְנִתְעַכְּבָנוּ שָׁם לְקֶרֶא אֶת הַמַּגָּלָה וְעַמְדָנוּ שָׁם אֶצֶל
יְדִידָנוּ הָרַב מְרֹדְכִי בְּבִקְרָא אַחֵר קָרִיאַת הַמַּגָּלָה וְאֲנַחְנוּ הָיִינוּ
מוֹכְנִים לְנַסֵּעַ מִיַּד אַחֵר סַעֲדַת שְׁחֲרִית לְנִיקוּלַאֲיִב, וְהָיִינוּ מְזֻרְזִים
עַצְמָנוּ בְּשַׁעַת הַסַּעֲדָה כְּדִי לְהַגִּיעַ לְנִיקוּלַאֲיִב לְסַעֲדָה שֶׁל פּוֹרִים
לְעַת עָרַב, וּבְתוֹךְ הַסַּעֲדָה שָׁתִינוּ יַיִן וּבְשַׁעַת הַשְׁתִּיָּה בִּרְךָ אוֹתִי
רַבִּי מְנַדִּיל הַנִּ"ל כְּדֶרֶךְ שְׁאוּמְרִים בְּשַׁעַת שְׁתִּית הַיַּיִן לְחַיִּים וְכוּ',

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ד'תקנ"ו
ל'צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל"
ז'ח נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְהִזְכִּיר אֲזוּ מֵעַנִּין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּזְכָּה לְשִׁתּוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
וְתִכְף נִתְעוֹרְרִיתִי מִזֶּה מְאֹד כִּי אָנִי לֹא הִזְכַּרְתִּי עַד־יֵן לְפָנֶיהֶם כָּל־
שְׂאֵנִי רוּצָה בְּנִסְיָעָה זֹאת לְנַסֵּעַ לְאֲדָעִים, וְלְנַסֵּעַ מִשָּׁם לְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל, וְשִׁזָּה עֵקֶר כְּוֹנֵת נִסְיָעִיתִי לְנִיקוּלָאִיב וְרַבִּי מְנַדִּיל מֵעֲצָמוֹ
הִזְכִּיר לִי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהָיָה זֶה בְּעֵינַי לְפָלֵא וּלְשִׁמְחַת לֵבָב בְּפָרֵט
בְּפוּרִים מִן הַסֵּתֶם הָיָה אֲצִלִּי כָּל עַנִּין פּוּרִים כִּדִּי לָבוֹא לְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל:

וְתִכְף שְׂאֵלְתִי אוֹתוֹ אֶתָּה רוּצָה בְּאַמַּת לְהִיּוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
הַשֵּׁיב לִי הֲלֹא אָבִי הוּא יוֹשֵׁב עִתָּה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְשָׂמוּ רַבִּי
אִיצִילִי שׁוֹחֵט וּבְשִׁבִיל זֶה הוּא נִכְסָף לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְנִבְהַלְתִּי מְאֹד
מִזֶּה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ סִבֵּב שְׂאֵזְכָּה עִתָּה לְעֹמֵד בְּבֵית זֶה, שְׂאֲבִיו
הוּא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּמִדְּבָרִים עֲכָשׁוּ בְּפוּרִים מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְדֵי
זֶה נֶתַן שִׁמְחָה בְּלִבִּי בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְתִכְף סִפְרִיתִי לָהֶם
בְּשִׁמְחָה שְׂאֵנִי רוּצָה עִתָּה לְנַסֵּעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּנִסְיָעָה זֹאת, וְעַל
יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה שִׁמְחָה גְּדוֹלָה בֵּינֵינוּ שִׁמְחַת פּוּרִים וְשִׁמְחָנוּ וְרִקְדָנוּ
קִצָּת כִּי לֹא הָיָה לָנוּ פְּנָאִי מַחְמַת שֶׁהֵינּוּ צָרִיכִין לְנַסֵּעַ לְנִיקוּלָאִיב
אַחַר כֵּן מִתּוֹךְ הַמְשִׁתָּה וְהַשִּׁמְחָה יִשְׁבְּתִי עַל הָעֲגָלָה וְלוֹוֹ אוֹתִי
בְּשִׁמְחָה וְנַסְעֵנוּ בְּשָׁלוֹם לְנִיקוּלָאִיב וּבְאֵנוּ לְשָׁם לָעֵת עָרֵב בָּעֵת
שְׁכָּבֵר יִשְׁבּוּ עַל הַסֵּעָדָה וְאֶכְלֵנוּ שָׁם הַסֵּעָדָה בְּלִילָה אַחַר הַסֵּעָדָה
רְצִיתִי לִילָךְ לְר' לֵיב אֲבָל הָיָה אֵיזָה שְׂרָפָה שָׁם שֶׁנִּשְׂרַף בֵּית אֶחָד
וְעַל יְדֵי זֶה לֹא יִכְלֹתִי לִילָךְ וְשָׁבְתָנוּ שָׁם שִׁבְתִּי קִדְשׁ בְּקַהֲלֵת־קִדְשׁ
נִיקוּלָאִיב פָּרַשְׁתִּי כִּי תִשָּׂא:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

ו צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ שָׁלוֹם שְׂיִהְיֶה שָׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל וְשְׂיִהְיֶה שָׁלוֹם לְכָל
אָדָם בְּמִדּוֹתָיו, הֵינּוּ שְׂלֵא יִהְיֶה מְחָלֵק בְּמִדּוֹתָיו וּבְמֵאֲרַעוֹתָיו,

שְׁלֹא יִהְיֶה לוֹ חֲלוּק בֵּין בְּטִיבוֹ בֵּין בְּעָקוֹ תָּמִיד יִמָּצֵא בּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה זֹכֵיךְ עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה וְעַל-יְדֵי הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם נִקְרָאִים שְׁלוֹם, שֶׁעַל-יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְאַהֲבֵי אֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל מָקוֹם בֵּין בְּטִיבוֹ וְכוּ' וְלְאַהֲבֵי אֶת חֲבֵרָיו וְיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל (שם לג).

ז. לְהִרְבּוֹת הַשְּׁלוֹם צָרִיכִין לְהִרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה (שם).

ח. עַל-יְדֵי הַמַּחְלָקֶת בָּאִים כְּפִירוֹת, וְעַל-יְדֵי זֶה אֵין יְכוֹלִין לְהִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵנָה. אֲבָל כְּשֵׁי שֶׁשְׁלוֹם נִתְּבַטַּל הַכְּפִירוֹת וְהַאֲפִיקוֹרְסוֹת שֵׁשׁ בְּלֵב כָּל אֶחָד. כִּי כְּשֵׁי שֶׁשְׁלוֹם וּמִתְוַעְדִים זֶה עִם זֶה, יוֹכֵל לְהִשְׁיֵב אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ מִדַּעוֹתָיו הָרָעוֹת וְיוֹצִיא הַכְּפִירוֹת וְהַאֲפִיקוֹרְסוֹת מִלְּבוֹ. אֲבָל עַל-יְדֵי הַמַּחְלָקוֹת אֵינָם מִתְוַעְדִים יַחַד לְדַבֵּר אֶחָד עִם חֲבֵרוֹ, לְהַפְּךְ דַּעְתּוֹ אֶל הָאֱמֶת, וְאַפְלוֹ כְּשֶׁמְדַבְּרִים יַחַד אֵין אֶחָד שׁוֹמֵעַ דְּבַרֵי חֲבֵרוֹ מִחֲמַת נִצְחוֹן שֶׁל הַמַּחְלָקֶת וְכַנִּ"ל בְּאוֹת ד'. נִמְצָא שֶׁעַקֵר הָאֱמוּנָה תְּלוּי בַשְּׁלוֹם (שם סב).

ט. לְזִכּוֹת לַשְּׁלוֹם הוּא עַל-יְדֵי שִׁילְמֵד פּוֹסְקִים וְעַל-יְדֵי זֶה יוֹכֵל לְהִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵנָה בְּכָל לְבָבוֹ (שם).

י. עַקֵר הַשְּׁלוֹם הוּא לְחַבֵּר שְׁנֵי הַפְּכִים, עַל-כֵּן אֵל יְבַהֲלוּךָ רַעֲיוֹנֶיךָ אִם אֶתָּה רוֹאֶה אִישׁ אֶחָד שֶׁהוּא בְּהַפּוּךְ גָּמוּר מִדַּעְתְּךָ, וְיִדְמָה לְךָ שְׂאֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוֹם אֶפֶן לְהַחְזִיק בַשְּׁלוֹם עִמוֹ, וְכֵן כְּשֶׁאֶתָּה רוֹאֶה שְׁנֵי אֲנָשִׁים שֶׁהֵם שְׁנֵי הַפְּכִים מִמֶּשׁ, אֵל תֹּאמֶר שְׂאֵי אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, כִּי אֲדַרְבָּא זֶהוּ עַקֵר שְׁלֵמוֹת הַשְּׁלוֹם לְהַשְׁתַּדֵּל שִׁיחֶיהָ שְׁלוֹם בֵּין שְׁנֵי הַפְּכִים. כְּמוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁעוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו בֵּין אֵשׁ וּמַיִם שֶׁהֵם שְׁנֵי הַפְּכִים. וְלְזִכּוֹת לַשְּׁלוֹם הוּא עַל-יְדֵי מְסִירוֹת נֶפֶשׁ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְעַל-יְדֵי זֶה זֹכֵיךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵנָה (עֵינן תְּפִלָּה. לִיקו"מ פ).

יא. דַּרְךְ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְהַבִּיט עַל הַטּוֹבוֹת שֶׁעוֹשִׂין, וְאַף שֶׁנִּמְצָא

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ד'תקל"ח - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בָּהֶם גַּם כֵּן מֶה שְׂאִינוּ טוֹב, אִינוּ מִסְתַּכֵּל עַל זֶה. מִכָּל שֶׁכֵּן הָאָדָם, שְׂאִסוּר לֹא לְהַבִּיט עַל חֵבְרוֹ לְרָעָה, לְמַצֵּא בּוֹ דִּיקָא מַה שְׂאִינוּ טוֹב, וּלְחַפֵּשׁ לְמַצֵּא פְּגָמִים בְּעִבּוּדַת חֵבְרוֹ, רַק אֲדַרְבָּא מְחִיב לְהַבִּיט רַק עַל הַטּוֹב וּלְחַפֵּשׁ לְמַצֵּא בּוֹ זְכוּת וְטוֹב תָּמִיד, וְעַל-יְדֵי זֶה יִהְיֶה לּוֹ שְׁלוֹם עִם הַכֹּל (ליקו"מ ח"ב יז).

סֵדֶר סְפֹרֵי מַעֲשֵׂי־טוֹת הַיּוֹמִי:

וּסְפֵר הַמְּמַנֶּה לְהַגְבֹּר, שֶׁהוּא עֹבֵר עַל מְקוֹם הַמֶּלֶךְ וְעַל מְקוֹם כָּל הָאֲנָשִׁים הַנִּ"ל, אֵךְ עַל שְׁנֵיהֶם לֹא עֹבֵר, הֵינּוּ עַל מְקוֹם הַבַּעַל-תְּפִלָּה וְהַגְּבוֹר, עַל (מְקוֹם) אֹתָם שְׁנֵיהֶם לֹא עֹבֵר וְדַבְּרוּ יַחַד הַמְּמַנֶּה עִם הַגְּבוֹר אֹדוֹת הַמְּדִינָה הַנִּ"ל, עַל שְׁנֵיתָיו וְנִבְּחוּ כָּל-כֶּף עַד שֶׁבָּאוּ לְשִׁטוּתִים כְּאֵלוֹ הַשֵּׁיב הַגְּבוֹר לְהַמְּמַנֶּה תְּשׁוּבָה הַנִּ"ל שֶׁהַשֵּׁיב לְהַבַּעַל-תְּפִלָּה כַּנִּ"ל, הֵינּוּ שֶׁשָּׁמַע מִהַמֶּלֶךְ, שְׁמִי שֶׁנִּשְׁקַע בְּתֵאוֹה זֶה שֶׁל מָמוֹן, אִי אֶפְשָׁר לּוֹ בְּשׁוֹם אֶפֶן לְשׁוֹב וּלְצֵאת מִשָּׁם כִּי אִם עַל-יְדֵי הַדָּרֶךְ שֵׁישׁ לְהַחֲרִיב הַנִּ"ל (שְׁמִשָּׁם מְקַבֵּל הַגְּבוֹר כַּח גְּבוֹרָתוֹ), עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְהוֹצִיאָם מִזֶּה וְהַרְחִיבוּ הַזְּמַן עוֹד יוֹתֵר, הֵינּוּ שֶׁהַמְּמַנֶּה דִּבֵּר עִם הַגְּבוֹר לְהַרְחִיב הַזְּמַן עִם בְּנֵי הַמְּדִינָה הַנִּ"ל עוֹד יוֹתֵר וְנָתַן לָהֶם הַגְּבוֹר עוֹד אֲרָכָא וְזָמַן אַחֲר־כֵּךְ מָסְרוּ סִימָנִים זֶה לָזֶה, הַמְּמַנֶּה וְהַגְּבוֹר וְהִלֵּךְ הַמְּמַנֶּה מִן הַגְּבוֹר וְחִזַּר הַמְּמַנֶּה אֶל הַמְּדִינָה הַנִּ"ל (וְגַם הַמְּמַנֶּה הִזִּיחַ בְּיָדָיו הוֹכִיחַ אֹתָם עַל דִּרְכָם הָרָעָה, שְׁנֵיתָיו וְנִבְּחוּ כָּל-כֶּף בְּתֵאוֹת מָמוֹן, אֵךְ לֹא הוֹעִיל לָהֶם כָּלֵל, כִּי כָּבֵר נִשְׁקָעוּ בָּזֶה מְאֹד מְאֹד כַּנִּ"ל רַק מִחֲמַת שֶׁכָּבֵר הוֹכִיחוּ אֹתָם הַרְבֵּה, הַבַּעַל-תְּפִלָּה וְגַם הַמְּמַנֶּה, בְּלָבְלוּ אֹתָם, וְהָיוּ אוֹמְרִים: אֲדַרְבָּא, הוֹצִיאֵנוּ נָא אֹתָנוּ מִטְּעוּתָנוּ אֶף-עַל-פִּי שֶׁהֵם הָיוּ אוֹחֲזִים בְּדַעְתָּם בְּחִזְקָה וְלֹא הָיוּ רוֹצִים כָּלֵל לְשׁוֹב מִטְּעוּתָם הָרָעָה, אֵךְ הָיוּ אוֹמְרִים לְמוֹכִיחֵיהֶם הַנִּ"ל: אֲדַרְבָּא, אִם הוּא כְּדַעְתְּכֶם, שְׂאִנְחֵנוּ בְּטָעוּת וּבְמַבּוּכָה גְּדוֹלָה, אִם-כֵּן הוֹצִיאֵנוּ נָא אֹתָנוּ מִטְּעוּתָנוּ) וְנָתַן לָהֶם

עצה (הינו הממנה נתן עצה לבני המדינה הנ"ל): באשר שהוא יודע הכח של זה הגבור, מהיכן הוא מקבל כח גבורתו; וספר להם ענין החרב הנ"ל שמשם מקבל הגבור כח גבורתו-בכך נלך אני ואתם אל מקום החרב, ועל-ידי-זה תוכלו להתגבר כנגדו וכונת הממנה היא, שכשיבואו לשם יוכלו לשוב ולצאת על-ידי-זה מטעותם כנ"ל (פי על-ידי אותו הדרך שיש להחרב הזאת, על-ידי-זה יכולים להוציא מתאות ממון כנ"ל) וקבלו דבריו (הינו בני המדינה קבלו עצת הממנה לילך עמו אל החרב הנ"ל) והלך הממנה ובני המדינה שלחו עמו את גדולי המדינה, שהם אצלם אלהות (ובודאי היו הולכים עם תכשיטי כסף וזהב שהיו תלויים עליהם, פי זה היה העקר אצלם) והלכו יחד.

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּף הַיּוֹפְנִי:

(ז) הנודר להתענות בשבת ויום טוב וערב יום הכיפורים וחנוכה ופורים דינו שזה לנודר להתענות כך וכך ימים ואירעו בהם ימים הללו אם הוציאו בלשון נדר דינו כמקבל עליו בלשון נדר ואם הוציאו בלשון קבלת תענית בעלמא דינו כמקבל בלשון קבלת תענית: (ג) אם נשבע להתענות כך וכך ימים ואירעו בהם ימים הללו השבועה חלה עליהם מטעם איסור כולל אבל אם נשבע להתענות בשבת או ביום טוב בפירוש לא חלה עליו שבועה דאין שבועה חלה על דבר מצוה אלא לוקה על שנשבע לשוא ואוכל ואם נשבע להתענות בחנוכה ופורים חלה שבועה עליו כיון שאינן אלא מדרבנן (ויש להתיר שבועתו ואינו מתענה) ונראה לי דהוא הדין לר"ח וערב יום הכיפורים שאינם אלא מדרבנן אלא שמדברי הרמב"ם נראה שהם של תורה:

סימן תקע"א (א) היושב בתענית אם יכול לסבול התענית נקרא קדוש ואם לאו כגון שאינו בריא וחזק

נקרא חוטא: (ז) תלמיד חכם אינו רשאי לישב בתענית מפני שממעט במלאכת שמים אלא אם כן כשהציבור מתענים שלא יפרוש עצמו מהם ומלמדי תינוקות דינם כת"ח: (ג) עיר שהקיפוח כותים וכן יחיד הנרדף מפני אנסין או מפני לסטים או מפני רוח רעה אינם רשאים להתענות שלא לשבר כחם אלא יקבלו עליהם להתענות כך וכך תעניות לכשינצלו וכן אם גזרו גזרה וגזרו שלא להתענות עליו יקבלו עליהם להתענות כך וכך תעניות כשיעבור הגזרה:

סימן תקעב (א) אין גוזרין תענית על הצבור בתחלה ביום חמישי שלא להפקיע (פי' שלא לייקר השער) שערים ואפילו במקום שאין לחוש לכך: (ב) אין גוזרין תענית על הצבור בראשי חדשים או בחנוכה ופורים או בחולו של מועד ואם התחילו להתענות על הצרה אפילו יום אחד ופגע בהם יום אחד מאלו מתענין ומשלימין היום בתענית: (ג) צבור שבקשו לגזור תענית שני וחמישי ושני ופגע בתענית ט"ו בשבט התענית נדחה לשבת הבאה כדי שלא יגזרו תענית בט"ו בשבט שהוא ראש השנה לאילנות: הגה מיהו אם התחילו להתענות אין מפסיקין כמו בראש חדש וחול המועד (ב"י):

סימן תקעג (א) הילכתא בטלה מגילת תענית וכל הימים הכתובים בה מותר להתענות בהם וכל שכן לפניהם ולאחריהם חוץ מחנוכה ופורים שאסור להתענות בהם בעצמם אבל לפניהם ולאחריהם מותר וכן שבתות וימים טובים וראשי חדשים מותרים לפניהם ולאחריהם: הגה מי שיש לו נשואין בחנוכה אין לו להתענות אבל אם יש לו נשואין בניסן מתענה ביום חופתו אפילו בר"ח ניסן מפני שהוא אחד מן הימים שמתענים בהם כדלקמן סוף

סימן תק"פ (הגהות מנהגים וליקוטי מהר"ש):

סימן תקעד (א) ההולך ממקום שמתעניין למקום שאין מתעניין ודעתו לחזור צריך להתענות כל תעניות שקבלו עליהם: **(ב)** ההולך ממקום שאין מתענים למקום שמתענים יתענה עמהם אפילו דעתו לחזור ומיהו כיון שלא קבל עליו תענית אם יצא מן העיר חוץ לתחום מותר לאכול ואינו צריך להשלים: הגה ודוקא שבא לשם ביום התענית אבל אם בא לשם מבעוד יום צריך לקבל עליו התענית וצריך להשלימו (טור): **(ג)** שכח ואכל אל יתראה בפניהם כאילו אכל ולא ינהג עידונין בעצמו לומר הואיל ואכלתי מעט אוכל הרבה (ואפילו שלא בפניהם אסור לנהוג עידונין בעצמו) (מרדכי פ"ק דתענית): **(ד)** מצוה להרעיב אדם עצמו בשנת רעבון ואסור לשמש מטתו חוץ מליל טבילה ולחשוכי בנים (פירוש ולמנועי בנים) מותר (ועיין לעיל סימן ר"מ סעיף י"ב): **(ה)** כל הפורש מן הצבור אינו רואה בנחמתן וכל המצטער עמהם זוכה ורואה בנחמתן:

סֵדֶר לְקוּטֵי תַפְּלוֹת הַיּוֹמִי:

תַּפְּלָה כַּז סִיד: ומיוסד ע"פ תורה ל"ד {תודיעני ארח חיים שבע שְׂמֻחֹת אֵת פְּנִיךָ נְעִימוֹת בְּיַמֶּיךָ נְצַח, תִּשְׂמִיעֵנִי שְׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה, תִּגְלָנָה עֲצֻמוֹת דְּכִיתָ הַשִּׁיבָה לִּי שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲתָה יוֹדֵעַ כִּמָּה אֲנִי רַחוּק מִשִּׂמְחָה אֲמַתִּיית בְּגוֹף וְנַפְשׁ כִּי קִלְקַלְתִּי הִרְבֵּה מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמִסְפָּר, עַד אֲשֶׁר סָפוּ תַמוֹת הַצְרוּפִי אוֹתִיזוֹת לְכַנּוֹת בָּהֶם עֲנִינִי וְקִלְקוּלִי וּפְגַמִּי וְחִיּוּבֵי הָעֲצוּמִים אָבִי שְׂבִשְׂמִימִים, אֵל חַי וְקַיִם, מָה אֹמֵר מָה אֲדַבֵּר מָה אֶצְטַדֵּק, הֵן עַל כָּל אֵלֶּה קָשָׁה עָלַי מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ הַשִּׂמְחָה עָלַי וְאִם בְּרַחֲמֶיךָ גְּמַלְתָּ עָמִי טוֹבוֹת רַבּוֹת לְנִצַּח בְּלִי שְׁעוֹר, וְזָכִיתִנִּי לְהִיּוֹת מְזֻרָע יִשְׂרָאֵל, וְעֲזַרְתִּנִּי בְּרַחֲמֶיךָ לַעֲשׂוֹת

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תרנ"ב מנחה רנ"ב ת' זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

כָּמָה וְכָמָה מִצּוֹת וְלַעֲסֹק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר עַל יְדֵי זֶה יֵשׁ
לָנוּ לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל תִּקְוָה לְאַחֲרִית טוֹב, וְסוּף כָּל סוּף תִּתְקַנְנוּ
בְּיָדָי, וְתִטִּיב עִמָּנוּ בְּטוֹבְךָ הַנִּצְחִי, וְתִטְעִימֵנוּ מִנְעַם זִיּוּךְ, אֲשֶׁר
בְּזֶה יֵשׁ לָנוּ לְשִׂמְחָה כָּל יְמֵינוּ לְעוֹלָם אֲפִלוּ הַפְּחוֹת שְׂבַפְחוֹתִים אֲךְ
עִם כָּל זֶה, קָשָׁה לִי לְשִׂמְחָה בְּזֶה עִם גּוֹפִי שֶׁתְּהִיָּה הַשְּׂמִיחָה בְּשִׁלְמוֹת
בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ, מִחֲמַת שִׂידְעָתִי בְּעֲצָמֵי כָּל הַפְּגָמִים וְהַקְּלָקוּלִים
שֶׁקְּלָקְלָתִי וּפְגַמְתִּי כָּל כָּךְ:

שָׁטוּ: עַל כֵּן בָּאתִי לְפָנֶיךָ בַּעַל הַרְחָמִים, אֲדוֹן הַשְּׂמִיחָה וְהַחֲדוּהָ,
שֶׁתְּעֲזָרֵנִי בְּדַרְכֶיךָ הַנִּפְלְאִים וְתוֹשִׁיעֵנִי שְׂאֵף עַל פִּי כֵן אֲזַכֶּה
לְשִׂמְחָה שְׂלֵמָה בְּאַמֶּת בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ, כִּי אֶתָּה "כָּל תּוֹכֵל וְלֹא יִבְצֹר
מִמֶּךָ מְזֻמָּה" וּבְגִדְל רְחוּקֵי עֵתָה מִמֶּךָ וּבְכָל מָה שֶׁעֲבַרְתִּי וּפְגַמְתִּי
עַד הַנָּה, עִם כָּל זֶה "רְחֻמֶיךָ רַבִּים ה'", וְאַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתָּה
יָכֹל לְסַבֵּב בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, שֶׁאֲזַכֶּה גַם אֲנִכִּי לְהִיּוֹת אֲךְ שְׂמִיחָה
תָּמִיד בְּאַמֶּת בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ כִּי אֶתָּה יוֹדֵעַ אָבִי שְׂבַשְׂמִים כִּמָּה אֲנִי
צָרִיךְ לְהִתְרַחֵק מִעֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחוֹרָה עַד קִצָּה הָאֲחֵרוֹן, כִּי הֵם
הָיוּ בְּעוֹכְרֵי, וְעַל יָדָם בָּאתִי לְמָה שֶׁבָּאתִי:

שָׁטוּ: רַחֵם עָלַי אָבִי אָב הַרְחָמָן טוֹב וְיִמְטִיב לְכָל, חוֹמֵל דְּלִים מְלֵא
חֲמָלוֹת וְחַנּוּנִינּוֹת, מְלֵא הַצְּלוֹת וְיִשׁוּעוֹת אֲמִתִּיּוֹת וְנִצְחִיּוֹת, תֵּן לִי
תִקְוָה וְלֹא אֲזַכֶּה לְשִׂמְחָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ
בְּאַמֶּת עֲזָרֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְהַסְתִּיב לְעַל הַסּוּף הָאֲחֵרוֹן, בְּאִפְנֵי
שֶׁתִּתֵּן שְׂמִיחָה בְּלִבִּי, לְמַעַן אֲזַכֶּה עַל יְדֵי זֶה לְהַנְצִיל מִכָּל רָע, לְגַרְשׁ
כָּל הַמִּחְשָׁבוֹת רָעוֹת, וְכָל הַהֲרָהוּרִים רָעִים, וְכָל הַבְּלָבוּלִים וְכָל
הַרְעִיוֹנִים רָעִים וְכָל הַתַּאֲזוֹת וּמַדּוֹת רָעוֹת, הַכֹּל אֲגַרֵּשׁ וְאֶסְלַק
וְאֶבְטֵל מִעָלַי עַל יְדֵי הַשְּׂמִיחָה וְהַחֲדוּהָ שֶׁהֵם עֵקֶר הַהֲתַחֲזָקוֹת נֶגְדַת
כָּל הַבְּלָבוּלִים וְהַמְּנִיעוֹת וְהַכְּבִידוֹת, עַד אֲשֶׁר אֲזַכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ

בְּאַמֶּת בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב מֵרַב כּוֹל:

שִׁיז: וְתַעֲזֹרֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ, שְׂאֵזֶכָה תָּמִיד לְהַסְתִּכֵּל עַל הַשָּׁרֵשׁ הָעֲלִיּוֹן
שֶׁל כָּל הַשְּׂמָחוֹת וְהַטּוֹבוֹת, שְׁשֵׁם נְתִקְבְּצִין וּמְאִירִין כָּל הַשְּׂמָחוֹת
יַחַד, בְּאַפֵּן שְׂאֵזֶכָה לְשִׂמְחָה בְּאַמֶּת בְּכָל הַטּוֹבוֹת וְהַשְּׂמָחוֹת יַחַד
וְתִתְרַבֶּה הַשְּׂמְחָה בְּלִבִּי עַד אֵין סוּף וְאֵין תִּכְלִית וְתֵאִיר אֹר
הַשְּׂמְחָה הַקְּדוּשָׁה בְּאֹר גָּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, עַל יְדֵי רַבּוּי הַהֶאָרוֹת
וְהַתְּנוּצָצוֹת מְכֹל הַשְּׂמָחוֹת וְהַטּוֹבוֹת יַחַד שְׂתֵאִיר כָּל שְׂמְחָה
וְשְׂמְחָה לְחִבְרָתָהּ, וְיֵאִירוּ זֶה לָזֶה, וְיִתְנוּצְצוּ זֶה לָזֶה, עַד שְׂתֵאִיר
וְתִבְהִיךְ וְתִגְדֵּל אֹר הַשְּׂמְחָה הַקְּדוּשָׁה בְּאֹר גָּדוֹל וְנִעְרָב וְנִפְלָא
מְאֹד מְאֹד עַד אֵין סוּף וְאֵין תִּכְלִית, בְּאַפֵּן שְׂנֵזֶכָה לְשׁוֹב אֵלֶיךָ עַל
יְדֵי זֶה בְּאַמֶּת, בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה בְּגוּף וְנַפֶּשׁ בְּאַמֶּת:

שִׁיח: כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ ה' אֱלֹקֵינוּ מְלֵא רַחֲמִים, כִּמְחָה וְכִמְחָה יֵשׁ לָנוּ
יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה לְשִׂמְחָה תָּמִיד וּבְפֶרֶט אָנֹכִי הַדֵּל וְהָאֲבִיּוֹן, כִּמְחָה
יֵשׁ לִי לְשִׂמְחָה עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּךְ, אֲשֶׁר זָכִיתִנִּי
לְהִיּוֹת בְּכֹלל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ בָנוּ מִכָּל הָעַמִּים,
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת, וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי
לְעִבּוּדְתֶךָ, וְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה וְהַקְּדוּשָׁה עָלֵינוּ קָרָאתָ, וְהִרְבִּיתָ לָנוּ תּוֹרָה
וּמִצְוֹת, לְחִיּוֹתָנוּ כִּיּוֹם הַזֶּה לְזִכְרוֹתָנוּ לְנִצְחָה כִּי מֵרַבּוּי הַתּוֹרָה
וְהַמִּצְוֹת זֹכָה כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, אֲפִלּוּ הַקָּל שְׂבִיבִים, לְחַטֵּף בְּכָל
יוֹם כִּמְחָה וְכִמְחָה נְקֻדוֹת טוֹבוֹת מִכִּמְחָה וְכִמְחָה מִצְוֹת קְדוּשׁוֹת כִּמְחָה
וְכִמְחָה מֵעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עָלֵינוּ, אֱלֹהֵינוּ לֹא נָתַתָּ לָנוּ אֵלָּא נְקֻדָּה
אַחַת מִמִּצְוֹת אַחַת דֵּינֵנוּ, עַל אַחַת כִּמְחָה וְכִמְחָה טוֹבָה כְּפוּלָה
וּמְכֻפָּלָה לְמָקוֹם עָלֵינוּ, שְׂהִכְתַּרְתָּ אוֹתָנוּ בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת רַבּוֹת
וְנִעִימֹת כְּאֵלֶּה "רַבּוֹת עָשִׂיתָ אֶתָּה ה' אֱלֹקֵינוּ, נִפְלְאֵתֶיךָ וּמְחַשְׁבֵּתֶיךָ
אֵלֵינוּ, אֵין עֲרֹךְ אֵלֶיךָ אֲנִידָה וְאִדְבָּרָה, עֲצָמוּ מִסִּפְרָה מָה אָשִׁיב לָה'

כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלַי:

שיט: עֲזַרְנִי מִלֵּא רַחֲמִים, שְׂמַחַת יִשְׂרָאֵל, שְׂאֲזֹכָה לְהִרְגִישׁ
 הַשְּׂמִיחָה הַזֹּאת בְּלִבִּי תָמִיד אֲגִילָה וְאֶשְׂמַחָה בָּךְ וּבְצַדִּיקֶיךָ
 הָאֱמֹתָיִים וּבְתוֹרֹתֶיךָ הַקְּדוּשָׁה, בְּאִפְנֵי שְׂאֲזֹכָה עַל יְדֵי זֶה לְצֵאת
 לְחָרוֹת מֵאֶפְלָה לְאוֹרָה, לָשׁוּב מִמְּצוּלוֹת יָם שֶׁנִּלְכַּדְתִּי בָהֶם, לְצֵאת
 מִהֶם בְּשָׁלוֹם, וּלְשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
 שְׂאֲזֹכָה לְהִיּוֹת מֵעַתָּה בְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמֶּת תָּמִיד וְלֹא אֶעֱשֶׂה עוֹד
 הָרַע בְּעֵינֶיךָ, וְלֹא אָשׁוּב עוֹד לְכַסְלָה, וְאֶעֱזֹב מֵעַתָּה דַרְכֵי הָרַע
 וּמַחְשְׁבוֹתַי הָרָעוֹת וְאֶתְחַזֵּק בְּכָל עֵת בְּעֵז וּבְחֵדוּהָ וּשְׁשׁוֹן וּשְׂמִיחָה,
 וּבְחֵדוּת ה' יִהְיֶה מְעֻזִּי לְהַתְגַּבֵּר עַל יְדֵי זֶה עַל כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת
 וְעַל כָּל הַתַּאֲזוֹת רָעוֹת, וּלְחָשׁוּב בְּכָל עֵת רַק מַחְשְׁבוֹת קְדוּשׁוֹת
 וּטְהוֹרוֹת תָּמִיד, בְּלִי שׁוֹם בְּלִבּוֹל הַדַּעַת כְּלָל מִלֵּא רַחֲמִים, שֶׁבִּעֲנֵי
 מַטּוֹבְךָ וּשְׂמִיחָנִי בִישׁוּעָתֶךָ תָּמִיד, כִּי בְשֵׁם קְדֻשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא
 לְבַד בְּטַחְתִּי, אֲגִילָה וְאֶשְׂמַחָה בִישׁוּעָתֶךָ, "יְהִיו לְרָצוֹן אֲמִרֵי פִי
 וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי", אָמֵן וְאָמֵן: